

sagt, Lejligheden til at takke den højtæredede Landbrugsminister for, at han ved sine Udtalelser har vist, at han har Øje for den overordentlig store Betydning, vore Skove have her i Landet, ikke alene rent æstetisk set, men ogsaa med Hensyn til Indvirkningen paa de klimatiske Forhold, ligesom det ogsaa af den højtæredede Landbrugsministers Udtalelser fremgaar, at han med Forsigtighed vil skride til Tilladelser i Retning af yderligere Udstyking af Skovejendomme.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 63 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Amtsforvalternes Kontorhold.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5816).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

S. Sørensen: Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, stilles der intet Ændringsforslag til Lovforslaget. Der er imidlertid alligevel baade et Flertal og Mindretal, fordi et Mindretal har ønsket at udtrykke sig paa en noget anden Maade i Betænkningen end Flertallet. Men derom skal jeg indtil videre ikke tale, da jeg ved, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) ønsker at tage Ordet i saa Henseende. Det, som er udtrykt i Betænkningen, er særlig 3 Ting, for det første det, som jeg allerede bemærkede ved første Behandling af Forslaget, at det er meget vel oplyst i de 2 Bilag, som ledsage selve Lovforslaget, og det skønnes deraf, at der er fulgt de samme Regler som hidtil, naar man har fastsat Kontorholdsvederlag. Førstefuldmægtigene ere nu holdte ude, fordi man forleden Aar gik til at give dem fast Ansættelse paa Amtstuerne, fordi man vilde lægge Ansvaret for Oppebørslerne særlig

over paa Førstefuldmægtigene, idet det paa de større Amtstuer vil være umuligt for selve Embedsmændene at kunne have Ansvaret for Oppebørslerne, som indgaa. Derfor har man altsaa fast ansat Førstefuldmægtigene, givet dem Pensionsret og stillet den Fordring til dem, at de skulle være ansvarlige for Oppebørslerne, og i den Anledning have de maattet stille Kauttion. Den Gang blev det ogsaa fremhævet, at de øvrige ansatte paa Amtstuerne skulde vedblive at staa i samme Forhold som hidtil til Amtsforvalterne, saa at de privat antoges.

Imidlertid er det umuligt at beskæftige sig med noget, som angaar Funktionærer, uden at man faar mange Henvendelser fra disse, og det gælder ogsaa det Udvalg, som man kalder Kontorholdsudvalget, der beskæftiger sig med Funktionærer, som henhøre baade under Finansministeriet, Justitsministeriet og Indenrigsministeriet. Det her omhandlede Personale henhører under Finansministeriet, og det bliver ikke let i Længden for Finansudvalget, og altsaa for dette Ting, at tage Stilling til disse Henvendelser. Men her har man, som sagt, ment, at der ingen Grund var til at gaa videre, da man nu har givet Førstefuldmægtigene fast Ansættelse. Man har imidlertid i Betænkningen benyttet den Lejlighed, som man ogsaa har benyttet overfor de to andre Ministerier, da man behandlede deres Kontorholdslov, til her at henstille, om ikke den højtæredede Finansminister i Forbindelse med Indenrigsministeren og Justitsministeren vilde optage det Spørgsmaal til Overvejelse, om der ikke var Grund til at tage Loven af 1870, hvor disse Ting ere fastslaaede, op til Revision, idet det, som sagt, bliver umuligt for Rigsdagen, efterhaanden som Kravene stige, da at tage Stilling til disse Henvendelser. Det maa kunne ordnes paa en noget anden Maade, end nu finder Sted, og hvis saa er, vil Tiden være inde til at tage under Overvejelse de Krav, som ere stillede af Andenfuldmægtigene og de andre ved Amtstuerne ansatte, og som gaa ud paa, at de alle ville have Statsansættelse med Pensionsret o. s. v. Da vi forleden Aar undersøgte, hvem det var, der arbejdede omkring paa disse Kontorer, ikke alene Amtstuerne, men ogsaa Jurisdiktionskontorerne, Herredskontorerne, selve Amtmændenes Kontorer o. s. v., fik vi det Indtryk, at det undertiden var Folk, som ikke vare der hele Tiden, og som ogsaa havde anden Beskæftigelse ved Siden af, eller som maatte være glade ved at